

ஞானஸ்நானமும் “கிறிஸ்துவை அணிந்து கொள்ளுதலும்”

நீங்களெல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினால் தேவனுடைய புத்திரராயிருக்கிறீர்களே. ஏனெனில், உங்களில் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் எத்தனை பேரோ, அத்தனைபேரும் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொண்டீர்களே. யூதனென்றும் கிரேக்கனென்றுமில்லை, அடிமையென்றும் சுயாதீனனென்றுமில்லை, ஆணென்றும் பெண்ணென்றுமில்லை; நீங்களெல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஒன்றாயிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் கிறிஸ்துவினுடையவர்களானால், ஆபிரகாமின் சந்ததியாராயும், வாக்குத்தத்தத்தின்படியே சுதந்தரராயும் இருக்கிறீர்கள் (கலா. 3:26-29).

தேவனுடைய பிள்ளைகளாய் இருத்தல் என்பது வேதாகமத்தில் உள்ள மிகவும் முக்கியமான உறவுமுறைகளில் ஒன்றாக உள்ளது. தேவன் இந்த வாழ்விலும் இனிவரும் வாழ்விலும் அருளுகின்ற பயன்கள் யாவும் இந்த உறவுமுறையின் அடிப்படையிலேயே உள்ளன (ரோமர் 8:17; கலா. 4:7).

இரட்சிப்பு மற்றும் புத்திரத்துவம் ஆகியவற்றிற்குப் பழைய ஏற்பாட்டுப் பிரமாணங்களைச் சார்ந்திருக்கும்படி கலாத்தியர்களைச் சில போதகர்கள் தவறாக வழி நடத்த நாடியதால் பவுல் கவலையடைந்தார். நீதியானது நியாயப்பிரமாணத்தினால் அல்ல ஆனால் இயேசுவில் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தின் மூலமாகவே வருகின்றது என்பதை அவர் சுட்டிக்காட்டினார் (கலா. 2:16). நியாயப்பிரமாணமானது நம்மை நீதிமாண்களாக்கும் கிருபையை அளிக்கவில்லை; அதனால் அவ்வாறு அளிக்க முடிந்திருக்குமென்றால், இயேசு மரித்தது வீணானதாயிருக்கும் (2:21).

நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்படுவதற்கு முன்பாகவே, ஆபிரகாமின் மூலம் எல்லா இனத்தவரையும் ஆசீர்வதிக்கப்போவதாகத் தேவன் வாக்களித்திருந்தார் (கலா. 3:8; ஆதி. 12:3; 22:18 ஆகியவற்றைக் காணவும்). நியாயப்பிரமாணமானது ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டு வரவில்லை; மாறாக அது தனக்குக் கீழ் இருந்த ஒவ்வொருவரையும் சபித்தது, ஏனென்றால் நியாயப்பிரமாணமானது தவறற்ற கீழ்ப்படிதலைக் கேட்டது (3:10). இருப்பினும், இது ஆபிரகாமின் (ஒரே) சந்ததியான கிறிஸ்துவின் மூலம்

ஆசீர்வதித்தல் என்ற தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தை வியர்த்தமாக்கக் கூடாதிருந்தது (3:16, 17). இஸ்ரவேலர்கள் தாங்கள் மீறுகிறவர்களாய் இருந்ததைப் புரிந்து கொள்ளவும், இயேசு என்ற சந்ததி வரும் வரை மட்டுமே அமலில் இருக்கவுமே நியாயப்பிரமாணம் தரப்பட்டது (3:19).

சட்டமானது மீறப்படும் பொழுது மக்களை நீதியுள்ளவர்களாக்குவதற்கன்றி சட்டத்தை மீறியவர்களாக்குவதற்காகவே சட்ட அமைப்புகள் தராதரங்களைக் கொடுக்கின்றன. இயேசுவின் மூலமாகச் சாத்தியமாக்கப்பட்ட கிருபை மட்டுமே பாவினை நீதிமாண்களாக்க முடியும். சட்ட அமைப்பானது ஜீவனைக் கொடுக்க முடியுமென்றால், நீதியானது நியாயப்பிரமாணத்தினால் உண்டாயிருக்கும் (3:21). கிருபையினால் மட்டுப்படுத்தப்படாத சட்ட அமைப்பொன்று அதன் கீழ் இருப்பவர்களுக்குச் சாபம் மட்டுமே தர முடியும், ஏனெனில் அப்படிப்பட்ட அமைப்பின் கீழ் இருப்பவர்கள் ஒருபோதும் சட்டத்தை மீறாமல் இருந்தால் மட்டுமே நீதிமாண்களாக முடியும் (3:10). நம்மில் ஒருவர்கூட நியாயப்பிரமாணத்தினால் நீதிமாண்களாக்கப்பட முடியாது, ஏனெனில் நாம் யாவரும் பாவம் செய்பவர்களாய் இருக்கிறோம் (3:21, 22; ரோமர் 3:23ஐக் காணவும்). சட்டத்தை மீறியவர்கள் என்ற வகையில் நாம் இயேசு கிறிஸ்து என்ற இன்னொருவரின் செயலினாலேயே நீதிமாண்களாக்கப்பட முடியும், அவரது செயலையே நாம் சார்ந்திருக்க வேண்டும் (3:22). கண்டிப்பான ஒரு சட்டமுறையின் அடிப்படையில் நாம் நமது சொந்த செயல்களைச் சார்ந்திருக்க முடியாது.

கிறிஸ்தவர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவரல்லாதவர்கள் ஆகிய இரு சாரருமே சில வகையான சட்டத்திற்குக் கணக்கு ஒப்புவித்தாக வேண்டும்; அல்லது, பாவினளாய் யாருமே இருக்க முடியாது. “நியாயப்பிரமாணமில்லா விட்டால் மீறுதலுமில்லை” (ரோமர் 4:15). மீறுதல் இல்லையென்றால், கிருபையும் தேவையில்லை. இந்த கிறிஸ்துவின் யுகத்தில் நாம் கிறிஸ்துவின் பிரமாணத்தின் கீழ் இருக்கின்றோம் (1 கொரி. 9:21; கலா. 6:2). நாம் இயேசுவின்மூலம் வந்துள்ள - கிருபையினாலும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டுள்ளோம் - நியாயப்பிரமாணத்தினால் அருளப்பட்டிராத கிருபையினால் (கலா. 5:4). இயேசுவின் மரணத்தின் மூலம் அவர் தமக்கு முன் வாழ்ந்தவர்களுக்கும் (எபி. 9:15) மற்றும் எல்லாக் காலங்களிலும் உள்ள மக்கள் உட்பட முழு உலகுக்கும் (1 யோவா. 2:2) கிருபையைக் கிடைக்கச் செய்துள்ளார்.

நமது இரட்சகராக இயேசு இருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைப் போதிப்பதே நியாயப்பிரமாணத்தின் நோக்கமாய் இருந்தது (கலா. 3:24). நாம் நமது சொந்த நீதியுள்ள செயல்களினால் அல்ல, ஆனால் அவருடைய செயலின் மீதுள்ள விசுவாசத்தினாலேயே நாம் நீதிமாண்களாக்கப்பட முடியும் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்வதற்கு நியாயப்பிரமாணம் உதவுகின்றது. இப்பொழுது இயேசு வந்து, அவர் மீதுள்ள விசுவாசத்தின் மூலமாக நீதியைச் சாத்தியமாக்கியுள்ளார், நாம் இனியும் “உபாத்தி”யாகிய நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் இருப்பதில்லை (3:25).

நியாயப்பிரமாணமானது இஸ்ரவேல் மக்களை மட்டுமே தேவனுடைய மக்களாக அங்கீகரித்தது. இப்பொழுது நாம் அனைவரும் - யூதர்கள்

மற்றும் புறஜாதியார் அனைவரும் ஒன்று போல - விசுவாசத்தின் மூலமாகக் கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெறும் பொழுது, தேவனுடைய பிள்ளைகளாக முடியும் (கலா. 3:26, 27). இனம், சமூகத்தில் அந்தஸ்து, அல்லது இயல்பான மற்ற வேறுபாடு எதுவுமின்றி தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்ற வகையில் நாம் யாவரும் கிறிஸ்துவுக்குள் ஒன்றாக இருக்கின்றோம் (3:28).

“கிறிஸ்து இயேசுவைப் பற்றும் விசுவாசத்தினால் தேவனுடைய புத்திரர்களாயிருத்தல்” (3:26)

பவுலின் கூற்றுப்படி, ஞானஸ்நானம் பெறும் நேரம் என்பது நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் பிரவேசித்து, கிறிஸ்துவுக்குள் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும் வேளையாய் உள்ளது. இயேசுவுக்குள் பிரவேசிப்பதினால் நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாவது மட்டுமின்றி, அவருடைய இயல்பையும் பகிர்ந்து கொள்கின்றோம். “ஆகையால், ‘கிறிஸ்துவுக்குள்’ என்ற விளக்கமானது முழுக் கூற்றுக்கும் நேர்மறையானதாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, பவுல் இந்தச் சூத்திரத்தை வேறெங்கும் பயன்படுத்துகின்ற வழிமுறையில் விளக்கப்பட வேண்டும் அதாவது, கிறிஸ்துவுடனான நெருங்கிய தொடர்புடைய மற்றும் அவருடைய ஐக்கியத்தினுள் ஒன்றாகுதலையும் மறைமுகமாகக் குறிப்பிடுதலாய் இருக்கும்.”¹

இதே கருத்தை ஜான் R. W. ஸ்டாட் அவர்கள் மிக எளிமையான வழிமுறையில் எடுத்துரைத்தார்:

நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாய் இருப்போம் என்றால், நாம் “விசுவாசத்தின் மூலமாக ... கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்” (வ. 26) இருக்க வேண்டும். இது “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் விசுவாசத்தினால்” [KJV] என்பதைக் காட்டிலும் மேன்மையான தரவழைப்பாக உள்ளது. விசுவாசத்தினாலேயே நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கின்றோம், மற்றும் கிறிஸ்துவுக்குள் இருத்தலின் மூலமாகவே நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாய் இருக்கின்றோம்.²

“கிறிஸ்துவுக்குள்” என்ற சொற்றொடரைக் குறித்து ஜேம்ஸ் டி. டன் அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்:

இதன் வலிவானது இவ்விடத்தின் சந்தர்ப்பப் பொருளினாலும் தெளிவாகின்றது: “கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக” என்பது வசனம் 26ன் “கிறிஸ்துவுக்குள்” என்பதை விளக்கப்படுத்துகின்றது; “கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானப்படுத்தப்படுதல்” மூலமாகவே அவர்கள் “கிறிஸ்துவுக்குள் ...” ஆகியிருந்தனர். ... ஆனால் “கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக” என்பது “உள்” ஆகுதல் என்பதைக் காட்டிலும் அதிகமான கருத்துடையதாக உள்ளது, இது எந்தக் கணத்தில் மற்றும் எந்தச் செயலுடைய வழிமுறையின் மூலமாக அவர்கள் வாழ்வும், விதிகளும் மற்றும் அடையாளங்களும் கூட கிறிஸ்துவுடன் கட்டப்பட்டது என்பதை விவரிக்கின்றது.³

கலாத்தியர் நிருபத்தில் “விசுவாசம்” என்ற வார்த்தையைப் பவுல் பயன்படுத்துகையில், இவ்வார்த்தைக்கு முன் வழக்கமாக “the” என்ற சுட்டுச் சொல் வருகின்றது, மற்றும் புற உண்மைக் கருத்தின்படி இது “the faith” என்று தரவழைக்கப்பட வேண்டும். இவ்விதமாக ஜார்ஜ் டன்கன் சுட்டிக் காண்பித்தபடி பழைய மதத்தைக் குறிப்பிட்ட “நியாயப்பிரமாணம்” என்ற வார்த்தை இருந்ததுபோல “the faith” என்பது புதிய மதத்தின் குறிப்பிடுதலாக நடைமுறையில் இருக்கும்படி இந்நிருபத்தின் தொடக்க காலத்தில் வந்துள்ளது.⁴

கலாத்தியர் 3:26 வசனமானது “கிறிஸ்து இயேசுவைப் பற்றும் விசுவாசத்தின் மூலமாக நீங்கள் யாவரும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறீர்களே” (RSV) என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது; மற்றும் McCor அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பில் இவ்வசனம் “நீங்கள் அனைவரும் கிறிஸ்துவுக்குள் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தின் மூலம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாய் இருக்கின்றீர்கள்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு மொழிபெயர்ப்புகளின் ஒன்று சேர்ப்பானது இவ்வசனத்தின் நேரடியான தரவழைப்பைத் தருகின்றது: “ஏனெனில் நீங்கள் யாவரும் விசுவாசத்தினால் கிறிஸ்துவுக்குள் தேவனுடைய பிள்ளைகளாய் இருக்கின்றீர்கள்.”

இயேசுவினால் நமக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட விசுவாசத்தின் மூலமாக நாம் அவருக்குள் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்க முடியும், தேவனுடைய பிள்ளைகளாவதற்கு நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் பிரவேசிக்கின்ற சமயம் நாம் ஞானஸ்நானம் பெறும் வேளையாய் இருக்கின்றது.

“உங்களில் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் எத்தனை பேரோ அத்தனை பேரும்” (3:27அ)

கிறிஸ்தவர்கள் ஒரு உபாத்திக்குக் கீழானவர்கள் அல்ல, “ஏனெனில்” (கிரேக்க வார்த்தையான *gar* என்பது “விளக்கத்தின் வழிமுறையில்” என்று அர்த்தப்படுகின்றது.⁵) நாம் விசுவாசத்தினாலே தேவனுடைய பிள்ளைகளாய் இருக்கின்றோம். இவ்விடத்தில் உள்ள மறை கருத்தானது, கிறிஸ்துவின் யுகத்தின்கீழ் நாம் ஒரு பாதுகாவலரின் கரத்தின் கீழாக வழி நடத்தப்பட அவசியம் கொண்டவர்களாய் இருப்பதில்லை என்று உள்ளது (கிரேக்கம்: வ. 24, 25ல் *paidagogos*). “பவுலின் காலத்தில் ‘pedagogue’ என்பவர் கிரேக்கம் மற்றும் ரோமக் குடும்பங்களின் வீட்டிலும் வெளியிலும் சிறு பிள்ளையை (ஆறு முதல் பதினாறு வயது வரை) மேற்பார்வையிடுவதற்காக வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட ஒரு அடிமையாய் இருந்தார்.”⁶

“Pedagogue” என்பதை F. F. புரூஸ் அவர்கள் பின்வருமாறு விளக்கப் படுத்தினார்:

... சுயாதீனமாய்ப் பிறந்த பையன் தனது வளர்ப்புத் தாதியின் கையிலிருந்து விடுபட்ட நாள் முதலாய் எங்கு சென்றாலும் அவனுக்குத் துணையாகச் செல்லக் கூடிய தனிப்பட்ட அடிமை உதவியாள். அவனைப் பள்ளிக்கு அழைத்துச் செல்வது ... அங்கு அவனுக்காகக் காத்திருப்பது ... பிறகு அவனை வீட்டிற்குக் கூட்டிச் செல்வது, மற்றும் அவன் சுற்றறிந்த பாடங்களை அவன் ஒப்புவிக்கும்படி செய்து அவனது மனப்பாடத் திறனைச் சோதிப்பது ஆகியவை இவரது பணிகளாய் இருந்தன. பையனின் கிறு பருவத்தில் *paidegogos* என்பவர் அப்பையனின் சுயாதீனத்தின் மீது அவசியமான கட்டுப்பாட்டை விதித்தார், அவன் தக்க வயது வந்து தனது சுயாதீனத்தைப் பொறுப்பாகப் பயன்படுத்த முடியும் என்று அவன் மீது நம்பிக்கை கொள்ளப்படும் வரையிலும் இந்தக் கட்டுப்பாடு அவன் மீது விதிக்கப்பட்டது.⁷

எனவே உபாத்தி என்பவருடைய வழக்கமான பணிகள் ஒரு பிள்ளையை ஆசிரியரிடம் கூட்டிச் செல்லுவதோடு முடிவடைகின்ற நிலையில் அவர் ஒரு வீட்டு வேலை செய்யும் அடிமையாய் இருந்தார்.

இதே வழிமுறையில், நியாயப்பிரமாணமானது நம்மை இயேசுவிடம் கொண்டு வருவதற்கான “pedagogue,” அதாவது வீட்டு வேலை செய்யும் அடிமையாகப் பணியாற்றியது. இயேசு வந்திருப்பதால், இனியும் நமது பாதுகாவலன் என்ற வகையில் நியாயப்பிரமாணமானது நமக்குத் தேவைப்படுவதில்லை. விசுவாசத்தினால் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகியிருக்கின்ற நிலையில் (கலா. 3:26, 27). இப்பொழுது நாம் பிள்ளைகளுக்கிரிய ஆசீர்வாதங்களையும் சுயாதீனத்தையும் மகிழ்வுடன் அனுபவிக்க முடியும் (கலா. 4:6, 7).

பிள்ளைகளாவதினால் நாம் விசுவாசத்தின் மூலமாக கிறிஸ்துவின் குடும்பத்தாரைப் போன்றிருக்க வேண்டும், “ஏனெனில்” (“விளக்க மளித்தலின் வழிமுறையினால்”) கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்றதினால் நாம் இயேசுவை அணிந்து கொண்டுள்ளோம். அதாவது, நாம் அவரது இயல்பைக் கொண்டுள்ளோம் (கலா. 3:26, 27). ஞானஸ்நானம் பெறுதல் என்ற வழிமுறையினால் நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகின்றோம், மற்றும் பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோரின் இயல்புகளைக் கைக்கொள்வது போல நாம் தேவனுடைய இயல்புகளைக் கைக்கொள்ளுகின்றோம். விசுவாசத்திற்கு நாம் பதில்செயல் செய்யும் பொழுது, ஞானஸ்நானம் இந்த விளைவுகளைச் சாதிக்கின்றது.

“கிறிஸ்துவைத் தரித்துக் கொண்டீர்களே”

(3:27ஆ)

நாம் “தேவனுடைய பிள்ளைகளாய்” இருப்பதால் தேவனுடைய இயல்பைப் பெறுகின்றோம் என்ற கருத்து “கிறிஸ்துவைத் தரித்துக் கொண்டீர்களே” (கலா. 3:27) என்ற சொல் விளக்கத்தில் அடக்கம் பெற்றுள்ளது, இது “கிறிஸ்துவை அணிந்து கொள்ளுதல்” என்றும்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதிகாரம் கொண்ட ஒரு விளக்கவுரையாளர் பின்வரும் விளக்கத்தைக் கொடுத்தார்:

“அணிந்து கொள்ளுதல்” என்ற சொல் விளக்கம் உருவக நடையில் பயன்படுத்தப்படும் பொழுது குறிப்பிடப்படும் நபரின் “பண்பு அல்லது நிலைப்பாட்டை மேற்கொள்ளுதல்” அல்லது குறிப்பிடப்படும் நபராகவே ஆகுதல் என்று அர்த்தப்படுகின்றது. கிறிஸ்துவை அணிந்து கொள்ளுதல் என்பது கிறிஸ்துவாகுதல், ஒருவர் அவரது பண்பினை மேற்கொள்ளுதல், தேவனுக்கு முன்பாக அவரைப் போன்று (தேவனுடைய குமாரனாக) நிலைநிற்குதல் என்றாகின்றது.⁸

ஹெர்மன் N. ரிடர்போஸ் அவர்கள் பின்வருமாறு விளக்கம் அளித்தார்:

ஒருவர் அணிந்து கொள்கின்ற (அல்லது அணிந்துள்ள: செய்ப்பாட்டு மொழிபெயர்ப்பு கூட சில முன்மொழிதல்களைக் கொண்டுள்ளது) ஒரு ஆடை அவருடைய உடலை மூடி, அவரது தோற்றத்தையும் வாழ்வையும் அடையாளப்படுத்துவது போலவே, கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெறும் நபரும் கிறிஸ்துவை முற்றிலும் மேற்கொண்டு, அவரால் கொண்டு வரப்பட்ட இரட்சிப்புக்குள்ளாகின்றார்.⁹

ஜார்ஜ் S. டன்கன் அவர்கள் பின்வருமாறு எடுத்துரைத்தார்:

அணிந்து கொள்பவர்தாம் அணிந்து கொண்டுள்ளதைக் கொண்டு ஒரு நுட்பமான வழிமுறையில் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றார் ... இவ்விதமாக, ஒரு மனிதர் ஞானஸ்நானப்படுத்தப்படுகையில் அவர் முற்றிலுமாய்க் கிறிஸ்துவைக் கொண்டு அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றார், இனி வாழ்வது அவரல்ல ஆனால் கிறிஸ்துவே அவருக்குள் வாழ்கின்றார். அந்த நபர் இதற்கு முன்பு எப்படி இருந்திருப்பினும் அது ஒரு பொருட்டல்ல, இப்பொழுது கிறிஸ்துவுக்குள் அவர் ஒரு புது சிருஷ்டியாய் இருக்கின்றார்.¹⁰

இதே வழிமுறையில் நமது தோற்றமானது நாம் இயல்பாய் அணிந்துள்ள உடையின் இயல்பை மேற்கொள்ளுகின்றது, அது போலவே, நாம் கிறிஸ்துவை அணிந்து கொண்டிருப்பதால் கிறிஸ்துவின் பண்புகளை மேற்கொள்ளுகின்றோம். இது ஞானஸ்நானம் என்ற வெளிப்புறச் சடங்கினால் மட்டும் நடைபெறுவதாயிராமல் இச்செயல்மீது, நமது “பழைய மனுஷனையும் அவன் செய்கைகளையும் களைந்துபோட்டு, தன்னைச் சிருஷ்டித்தவருடைய சாயலுக்கொப்பாய்ப் பூரண அறிவடையும் படி புதிதாக்கப்பட்ட புதிய மனுஷனைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கும்” (கொலோ. 3:9, 10) நமது உள்ளான ஆவிக்குரிய ஈடுபாட்டினால் வருவதாயிருக்கின்றது.

இயேசு செய்துள்ளவை மற்றும் உரைத்தவை மீது நாம் கொண்டுள்ள விசுவாசம் நம்மை ஞானஸ்நானத்திற்கு வழிநடத்தும் பொழுது, தேவன் நமக்கு இரட்சிப்பையும் மகன் என்ற உரிமையையும் பலனாகத் தருகின்றார். அவர் ஞானஸ்நானத்தின் மதிப்பின்மீது மட்டும் பலன் தராமல், செயலுக்குத்

தூண்டுகின்ற (நமது) விசுவாசத்தின் காரணமாக நம்மை இரட்சிக்கின்றார். ஞானஸ்நானம் என்பது தன்னில் தானே ஒரு முடிவாக இருப்பதில்லை; மாறாக, அது இயேசுவின் மீதுள்ள விசுவாசத்தின் அடிப்படையிலான ஒரு செயலாயிருந்து, புதிய வாழ்வை விளைவிக்கின்றது. நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும் பொழுது, இயேசுவின் இயல்பினுடைய பண்புகளில் காணப்படும் தேவனுடைய குடும்பத்தின் தன்மைகளை மேற்கொள்ளுகின்றோம்.

“நீங்களெல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஒன்றாயிருக்கிறீர்கள்” (3:26, 28, 29)

ஞானஸ்நானமும் ஒருமைப்பாடும்

கலாத்தியாவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் யாவரும் ஒரே குடும்பத்தில் இருந்தனர் என்ற உண்மையை உறுதிப்படுத்துவதற்குப் பவுல், “நீங்களெல்லாரும் ... தேவனுடைய புத்திரராயிருக்கிறீர்களே” (கலா. 3:26) என்ற சொல்விளக்கத்தைப் பயன்படுத்தினார். கிறிஸ்துவுக்குள் சகோதரர்கள் என்ற வகையில் அவர்கள் தங்கள் பின்னணி, சமூக அந்தஸ்து, அல்லது இனம் ஆகியவை எதுவாயிருப்பினும் ஆவிக்குரிய குடும்பத்தின் ஒரே விதமான பண்புகளைக் கொண்டிருந்தனர். ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் அனைவரும் கிறிஸ்துவுக்குள் பிரவேசித்துள்ளனர் என்பதை எடுத்துரைத்த பிறகு, கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கும் யாவரும் ஒன்றாய் இருக்கின்றனர் (கலா. 3:27, 28) என்று பவுல் கூறினார். ஞானஸ்நானம் நம் அனைவரையும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக்குகின்றது மற்றும் இவ்வழி வகையில் அது நம்மை ஒன்றிணைக்கின்றது. அது நம்மைப் பலவிதமான மாறுபட்ட மத அமைப்புகளுக்கு உட்படுத்துவதில்லை, ஆனால் அதற்கு மாறான வகையில், ஒரே குடும்பத்திற்குள் உட்படுத்துகின்றது: அது ஒரே சரீரமான (1 கொரி. 12:13), கிறிஸ்துவின் சரீரமான (1 கொரி. 12:27), அவருடைய சபையாக (கொலோ. 1:18) உள்ளது.

இன்றைய நாட்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் வித்தியாசப்பட்ட பலவித ஞானஸ்நானங்கள் (எனப்படுபவை) மக்களை மாறுபட்ட பல “சபைகளுக்கு”ள்ளாக்குகின்றது. புதிய ஏற்பாட்டின் ஒரே ஞானஸ்நானம் என்பது நம்மை ஒரே ஒரு சரீரத்திற்குள்ளாக்குவதாகவே இருக்கின்றது (எபே. 4:4, 5). இந்த ஒரே ஞானஸ்நானம் என்பது அரை சகோதரர்களையோ அல்லது அரை சகோதரிகளையோ உருவாக்குவதில்லை, ஆனால் இயல்பில் ஒன்றுபோலவே இருக்க வேண்டிய, தேவனுடைய பிள்ளைகளான சகோதர சகோதரிகளை உருவாக்குகின்றது. அவர்கள் ஒரே குடும்பத்தில், கிறிஸ்துவுக்குள் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டுள்ளனர். ஞானஸ்நானம் என்பது பிரிவினையின் ஆதாரமூலமாய் இருப்பதற்குப் பதில், (வேதாகமத்தில்) ஒன்றுபடுத்தும் செயலாகவே அர்த்தப்படுத்தப்படுகின்றது.

நாம் கிறிஸ்துவுக்குரியவர்கள்

ஞானஸ்நானம் பெற்றதினால் கிறிஸ்துவுக்குரியவர்களாகியுள்ள நாம் அனைவரும் ஆவிக்குரிய வகையில் ஆபிரகாமின் சந்ததியாகவும் மற்றும் ஆபிரகாமின் சந்ததியான கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ள ஆசீர்வாதத்தின் சுதந்திரர்களாகவும் இருக்கின்றோம் (3:29). நமக்குள் செல்லுகின்ற உணவு நம்மில் ஒரு பாகமாகி நமக்கு உரியதாவது போல, கிறிஸ்துவுக்குள் பிரவேசிக்கின்ற யாவரும் ஆவிக்குரிய வகையில் அவருடைய பாகமாகி, அவருக்கு உரியவர்களாகின்றோம். நாம் அவருக்குள் ஞானஸ்நானம் பெறுவதினால், நாம் இந்த உறவுமுறைக்குள் பிரவேசிக்கின்றோம். நாம் ஞானஸ்நானம் பெறாதிருந்தால், நாம் இயேசுவுக்குப் புறம்பே இருக்கின்றோம் - நாம் அவரை அணிந்திருப்பது இல்லை, மற்றும் அவருக்கு உரியவர்களாய் இருப்பதில்லை.

தொகுப்புரை

ஞானஸ்நானம் என்பது இயேசுவின் மீட்பின் பலியின் மீதுள்ள விசுவாசத்தின் செயல்பாடாகத் தேவனால் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகின்றது. நாம் ஞானஸ்நானத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் பொழுது, நமது பாவங்களைக் கழுவவும் நமது வாழ்வை மாற்றவும் இயேசுவின் இரத்தத்தின் மீது நாம் கொண்டுள்ள தைரியமான நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துகின்றோம். ஞானஸ்நானத்தின் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொண்டுள்ள ஒரு நபர் அதில் உண்மையான இருதயத்துடன் பதில் செயலாற்றும் பொழுது அது “தன்னைச் சிருஷ்டித்தவருடைய சாயலுக்கொப்பாய்” (கொலோ. 3:10) சிருஷ்டிக்கப்பட்ட புதிய வாழ்வைப் பெறுவதென்ற விளைவை (ரோமர் 6:4) அவருக்கு ஏற்படுத்தும். அவர் ஒரு புது சிருஷ்டியாக்கப்படுவார் (2 கொரி. 5:17), இயேசுவின் இயல்பினால் உடுத்துவிக்கப்பட்ட தேவனுடைய குழந்தையாவார் (கலா. 3:26, 27). ஞானஸ்நானம் என்பது ஒரு சடங்கிற்குப் பதில்செயல் என்பதை விட அதிகமானதாய் இருக்க வேண்டும்; அது நம்மை, இயேசுவை உடுத்திக்கொண்ட தேவனுடைய பிள்ளைகளாக மாற்ற வேண்டும்.

குறிப்புகள்

¹Daniel C. Arichea Jr. and Eugene A. Nida, *A Translator's Handbook on Paul's Letter to the Galatians* (New York: United Bible Societies, 1976), 83. ²John R. W. Stott, *The Message of Galatians: Only One Way* (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1968), 99. ³James D. G. Dunn, *Black's New Testament Commentaries*, vol. 9, *A Commentary on the Epistle to the Galatians*, gen. ed. Henry Chadrick (Peabody, Mass.: Hendrickson, 1995), 203. ⁴George S. Duncan, *The Epistle of Paul to the Galatians*, The Moffatt New Testament Commentary, ed. James Moffatt (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, Hodder and Stoughton, 1955), 120. ⁵கலாத்தியர் 3ல் (“ஏனெனில்”) என்பது வசனங்கள் 25 மற்றும் 26, மற்றும் வசனங்கள் 26 மற்றும் 27 ஆகியவற்றிடையில் தொடர்பு படுத்தும் சொல்லாக உள்ளது. ⁶Daniel

C. Arichea Jr. and Eugene A. Nida, *A Translator's Handbook on Paul's Letter to the Galatians* (New York: United Bible Societies, 1976), 81. ⁷F. F. Bruce, *The Epistle to the Galatians: A Commentary on the Greek Text* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1982), 182. ⁸Arichea and Nida, 84. ⁹Herman N. Ridderbos, *The Epistle of Paul to the Churches of Galatia*, *The New International Commentary on the New Testament* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1953), 148. ¹⁰George S. Duncan, *The Epistle of Paul to the Galatians*, *The Moffatt New Testament Commentary*, ed. James Moffatt (London: Hodder and Stoughton, 1955), 123.

ஞானஸ்நானத்தில் ஆவிக்குரிய ஈடுபாடு

ஞானஸ்நானம் இரட்சிப்புடன் தொடர்பு படுத்தப்பட்டுள்ளது. விசுவாசமானது அந்த செயலைத் தூண்டுவதன் காரணமாக பலன் அளிக்கப்படுகின்ற விசுவாசச் செயலாக இது உள்ளது (அப். 2:38; கொலோ. 2:12). ஞானஸ்நானம் செல்லத் தக்கதாய் இருப்பதற்கு உடல் ரீதியான (அந்த) செயல்பாட்டுக்குக் கீழ்ப்படிகின்றவர் ஆவிக்குரிய வகையிலும் (அதில்) ஈடுபாடு கொண்டவராக இருக்க வேண்டும். அவர் தமது கடந்த காலப் பாவங்களுக்கு மன்னிப்புப் பெற்றுக்கொள்வதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த அடக்கமும் உயிர்த்தெழுதலும் பழைய வாழ்வை முடித்து வைக்கின்றது - தாம் இயேசுவுடன் ஒரு புதிய உறவில் பிரவேசித்து அவரது கர்த்தத்துவத்தை ஏற்றுக் கொள்கின்றோம் - என்பதை அவர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நமது பாவமன்னிப்பிற்கான இயேசுவின் மரணம் என்பது அவரது மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றில் மற்றவர்கள் அவருக்குச் செய்தவற்றினால் கொண்டு வரப்பட்டது. அதே வழிமுறையில், நமது இரட்சிப்பு என்பது இன்னொருவர் நம்மை ஞானஸ்நானத்தில் அடக்கம் செய்து உயிர்ப்பிக்க வைப்பதன் மூலம் கொண்டு வரப்படுவதாக உள்ளது. நமக்கு உடல்ரீதியாக இது நடந்து கொண்டிருக்கையில், நமது இருதயங்கள் ஆவிக்குரிய வகையில் ஈடுபாடு கொண்டு, நமது பாவங்களைக் கழுவ இயேசுவின் இரத்தத்தின் மீது நம்பிக்கை கொள்ளுகின்றன (ரோமர் 3:25).